

Dnešní číslo Splay!u Vám přináší dvě básně významné regionální autorky Dragy Zlatníkové z její sbírky Náповědy (s. l., Presstar 2006), které se tematizovanou tělesností vážou k tématu letošní Šrámkovy Sobotky. (Poznámka pro rýpavého recenzenta Lukáše Novosada – sbírka je již téměř vyprodána, i když nešla do oficiální distribuce!)

Draga Zlatníková

Tak moc tě všude mám

V dlaních tě mám
Pohlédneš
rankami v žilách proudíš mi blíž
– v srdci tě mám
Přiblížíš ústa
hrud' zběsile přijímá dech tvých slůvek
– v plicích tě mám
Položíš ruce na květenství ňader
tak moc tě všude mám
že mohu tě vrátit do tebe
přidat sebe
a zapečetit nás
v jediném krevním oběhu

Prsty a pasti

Budu ti klást
prsty jak past
na zvonky v kůži tvého těla
abys pak věda
že je to náповěda
poskládal hudbu – abych zněla

Budem si klást
prsty jak past
na zvonky v kůži našich těl
tušíce oba
že je to nápodoba
písně jak dárek na příděl

Dále Vám přinášíme výtvary nejmladších účastníků Sobotky, kteří se v rámci dětské dílny na chvíli vžili do kůže smrdutých pirátů. Všechny úryvky z jejich deníků jsou přepsány slovo od slova, včetně gramatických chyb, opakování slov apod.

Pirátský deník rok 1998 Noci i dny na moři (Kateřina a je mi 9 let)

11. listopadu

Je horko, ale večer se před námy oběvila velikánská BOUŘE. Noci jsou chladné a 1000 pirátů zemřou při BOUŘÍCH.

13. dubna

BOUŘE nás zanesla na opuštěný ostrov. Ten ostrov byl jako začarovaný. Ale zdálosemý že je to jen ostrov na kterém mám zemřít. A TAKE JSEM TADY ZEMŘEL.

Deník piráta (Zuzana, 14 let)

Pondělí

Už týden jsme nepřepadli žádnou loď. Dochází nám jídlo, ale to by nevadilo. Zpropadeně málo máme hlavně chlastu.

Úterý

Plavčík říkal, že žádnou cizí loď nikde nevidí. A mně už se dělají mžitky před očima. Asi to bude ze nedostatku rumu. Taky už jsem týden nejedl. Ty xxx ze suchých kůrek s nima přece jíst nebudu, takovou radost bych rybám neudělal. A ještě k tomu, ten xxx kapitán mě samotného nutil, abych vydrhl celou palubu. Málem jsem omdlel. Ale kapitán energii neztrácí. Určitě má tajné zásoby.

Středa

Navrhl jsem, že sníme lodního papouška. Drůbeží maso s příděchem exotiky je přece lepší, než xxx komentáře naší xxx situace. Ale kapitán ne, že je to náš kamarád a společník, je s ním zábava a nějakou loď co nevidět přepadneme. Napadl mě lepší návrh. Sníme kapitána. Hovězí maso je lepší než drůbeží.

Čtvrtek

Cizí loď na obzoru!

22:00

XXX! Přepadli jsme je. Když jsme vyskákali z lodě, na jejich loď, oni se vrhli ze svojí lodě k nám. A na jejich lodi jsem viděl černý prapor s lebkou a hnáty. Chvíli jsme přemýšleli, jestli se na sebe vrhnout, nebo si podat ruce, nechat se být a podělit se o jejich zásoby. Ale nakonec jsme zvolili druhou možnost.

Záznamy pirátského života (Daniela, 11 let)

5. dubna 1939 – byl založen tento deník a následně byl pokřtěn pravým pirátským rumem!

6. dubna 1939 – Velký kapitán bezruký John se svou manželkou divokou Mary a s pasažéry lodě, které piráti zabavili putovali po rozbouraném moři.

dubna 1939 – Se kapitán i jeho posádka dostala na opuštěný ostrov kde je napadly domorodské kmeny, které je zadržely a opekly na ohni!!!

Záznam napsal Robin Halk

(Adam, za týden 12 let)

6. března 1703

Konec dlouhého bezvětří. Plavčík Richard našel kapitána z toho, že přivezl na palubu ženu.

7. března 1703

Loď na pravoboku! Její kořist nebyla velká, ale i tak to byla vzpruha. Kapitán se uhájil před Richardem.

8. března 1703

Oslava včerejší loupeže – HROZNÁ ZPRÁVA došel rum. Odsoudili jsme Richarda ke smrti v moři.

9. března 1703

Richard se prošel po prkně... a skočil... s dělovou koulí na noze.

10. března 1703

Napětí.

11. března 1703

Vzpoura! Richard měl pravdu!

12. března 1703

Výlov Richarda

13. března 1703

Kapitán zemřel stejně jako Richard. Richard, potom co jsme ho snědli měl důstojný pohřeb. Odstřelili jsme ho spolu se sudem prachu.

Piráckej deník (Žofie, 8 let)

Jednou se můj kámoš vdával Čádlsi ó pardón to bila manželka tak ještě jednou. Jednou se můj kámoš ženil a zaslech šum a tak se objevila námořnická loď a všichni začínaj běžet k dělům a prásk všup prostě dobrá večere mňam dobrej krvavej námořník.

A druhej den sem si uvjedomil že sme udělali chību a tak sme si to maso vindali z břich a oživili je živou vodou a oblekli je do šatů a poslali je domů po lodi a pak od té dobi co se to stalo jsme poctiví.

Deník kapitána Jacka, Velikonoce 2007 (Děna, 11 let)

Milý deníčku!

Dnes byla na moři velká zima! Ale posádce to moc nevadilo, za to mě jo! Ale hned jak jsem se probudil musel jsem hned schovat vajíčka po lodi. Bylo jich neuvěřitelných 630. Bohužel se jich našlo jen 290 (já také nevím kde jsou nenapsal jsem si mapu).

Bližíme se k pevnině ale zatím o tom vím jen já! Ale najednou jsme narazili na kapitána dvouokého Jacka. Tak jsem je přepadli. Našli jsme na jeho lodi: plyšáky, notebooky, a tadale. Ale posádku jsme si nechali a zmlátili, mučili a potom hodili přes palubu a už byl konec dne!

Vánoce 07 – Deník 2okého Jacka (Denisa)

Dnes je den s velkým V. Jsou Vánoce. Přejde Ježíšek a my ho krásně poprosíme o dárky. Minulý rok jsme ho tak dlouho mučili na kormidlu, až z něj vypadly dárky pro celou Asii. Dostali jsme:

plyšáky, notebooky a tak. Měli jsme radost hlavně z notebooků, ale doufáme, že nám příští rok přinese elektrikáře. Nakonec jsme notebooky zapojily odo medůz s napětí 220V. Letošních Vánoc jsme se nedožili, protože když nás napadli nepřátelé, stříleli jsme po nich plyšáky a oni po nás děly.

Mylí deníčku: 2. července 1601 (Lukáš, 15 let)

Z přístavu Mont Kusk jsme vypluli brzo ráno. I když bylo léto a slunce jinde pálilo jak blázen v přístavu sněžilo. Kapitánu to bylo divné a chtěl se vrátit, kuchař ovšem nesouhlasil a chtěl jet dál. Proto jsme toho dne měli k obědu pečené vnitřnosti. Každý si pochutnal. Jelikož jsme byli bez kapitána ujal se nás jeho holý pták. Byl velký a každého kloval do oka. Proto jsme byli slepí a on neměl hlad. Po pár hodinách jsme dopluli k nějaké pevnině. V podpalubí začala rozmrazovat voda... nám umrzaly prsty u nohou... kapitánův pták umrzl protože neměl peří. Přítel Peter zmrzl. I já začínal pociťovat chlad... zachvíli mi zmrzly a upadly nohy. Ta šílená bolest mě propudila a náhle jsem zjistil že to byl HNUSNEJ SEN!!!! Od té doby jsme nezařadil oči.

U Anglického břehu 20. listopad 2007 (Hynek, ? let)

Kapitán Jack Sparrow

Dnes byl bouřlivý den. Rychlý proud nás unášel přímo k břehům nepřátelské Anglie. Snažili jsme se veslovat pryč ale proud byl tak silný že nám zpřelámal vesla. Z Anglického přístavu vyplula fregata. Byli jsme bezmocní. Snažili jsme se do nich střílet děly, ale protože nám do potpalubí natekla voda, tak nám zvlhl střelný prach. Zahákovali nás. Přeskakovali na naši loď. Začala krutá jatka. Jejich vojáci byli v dobré formě, zato ti naši trpěli různými nemocemi (např. kurděje, malárie, zápal plic a jiné nemoci). Už jsou na palubě. Všichni jsme se natlačili do podpalubí. Najednou se na obzoru objevil rychle se přibližující člun. Za chvíli už byl u zádě Anglické fregaty. Vyskočil z něj muž. „Vždyť to je Jednooký Bill!“ vykřikl kdosi. A opravdu. Angličtí vojáci se zasmáli. Jednooký Bill se zhoupl na ráhnoví a skočil do středu Anglického vojska. Vojáci zděšeně naskákali do moře. Takže nás Jednooký Bill zachránil.

Deník Bezzubého Booma (Péta, 14 let)

2.6.2007

Mylí deníčku, dnes se nic nestalo.

3.6.2007

Mylí deníčku, dnes se opět nic nestalo.

4.6.2007

Mylí deníčku, dnes se v 15:30 na obzoru objevila loď. V 16:30 nás přepadli. Jejich kapitán Jednooký Jack se ale zpřátelil s naším kapitánem Plešatým Lockem. A tak se z nás flotila.

5.6.2007

Ostrov na pravoboku.

7.6.2007

Mylí deníčku, dnes jsme proskoumali ostrov, ale polovinu posádky sežral lední medvěd.

8.6.2007

Dnes se nic nedělo.

9.6.2007

Našli jsme kryt v kterém byli notebooky, plesnivá vejce a muž jménem Petr, kterému jeho pták vykloval oko.

10.6.2007

Mylí deníčku, dnes se zase nic nestalo.

